

Margriet Houthoofd maakte van Oostendse Koninginnehof een volks ontspanningsoord

Appetijtelijke

pannenkoekentijd !

Grietje Houthoofd hier met Cyrille Vanden Bossche met wie ze vorig jaar in het huwelijk trad. Twee lieve mensen die in de winter van 't leven bij mekaar liefde en genegenheid vonden. In de Boogschuttersstraat nummer 2 ademen evenwel zoveel herinneringen het wezen en zijn van de gastvrouw uit. Grietje die, o zo lang geleden, piano speelde en als rank koorsopraantje van 1m57 bij 54 hupse kilootjes de hoogste tonen aankon. Wandelen, lopen en turnen waren zoveel andere hobbies. Reisfreak madame Vanden Bossche-Houthoofd is als chauffeur een kattig ding dat sakkers graag haar sportief injectievoituurtje voorbij de driftigste belager catapulteert ! (Foto ET)

Grietje Houthoofd is eigenlijk een *Valentijnskind* van 't jaar 1936. Een internaatsjuf met pit die op haar twintigste door een Cupidopijl werd getroffen. Met Henri Cobbaert trok ze niet alleen ten altaar maar op een bepaald ogenblik ook als patronne naar 't Oostendse Koninginnehof — gebenedijd eiland van bosgroen en mussengetjirp — om er 20 mooie jaren van haar leven door te brengen. Veel werk? Allee, praat je daar nu over als *le tout Ostende* onder je zonnenschermen soezemoesde...

Van kleinsaf woonde Margriet Houthoofd in het landelijke Slijpe, waar vader een bouwbedrijf runde. Een gezin waar Grietje en haar jongere broer zich aan de niet bepaald losse regels te houden hadden. Na haar lagere school in Slijpe werd dochterlief in Lendeled in een internaat geplaatst. In tegenstelling met haar jeugd-droom om verpleegster te worden, stuwde men haar uiteindelijk richting 'handel'.

Noch lange broek, noch sigaretten

Waar de rapporten Grietje onderbrengen bij de middelmatige leerlingen, kon dit de persoonlijkheid niet verhelen die zij al heel jong uitstraalde. Ze had nooit een *spekkenlief*. Daar was ze, naar tijd en omgeving, een té serieus meisje voor. Ach nee, ze dacht er nooit aan non te worden... Lang jong blijven dat zat er, om welke reden dan ook, wel in!

Plotser en geweldiger dan een jongen kan een meisje op slag een metamorfose ondergaan tot jonge vrouw. Dat begint veelal in de plechtige communitijd. Grietje Houthoofd herinnert zich nog het witte, met vogeltjes geborduurde lange organdiekled waarmee ze naar de kerk toog. Schoon en fier, jazeker.

— **Dan zoek je toch een paar jongensogen op?**

— **Grietje Houthoofd:** „Ik ben al altijd een persoon geweest die tevreden was met datgene wat zich voordeed. Jongens en uitgaan waren aan mijn jongemeisjestijd niet besteed. Concerten en theater lagen mij wél, evenals de muziek in het algemeen. Jaja, ik kan een danspasje plaatsen!”

Miet Smet: er is vast nog leven na seks, hoor!

— **Internaat een rem op uitgangsevenen?**

— **Grietje Houthoofd:** „Ongetwijfeld wel... Toch ben ik tevreden over mijn jeugd waarin lange broek, sigaretten en joints één taboe waren voor jonge meisjes. Ik had toen

trouwens geen behoefte aan Miet Smets drempelverlagende seksbeleving. Want zeg eens, hoeveel meisjes zijn op hun 14de al rijp voor verregaand geflirt en partnerstoestanden.”

— **Er is nog leven na seks?**

— **Grietje Houthoofd:** „Vast en zeker. Ik vind dat ze op dit gebied vandaag schromelijk aan het overdrijven zijn. We robbelen almaar ongeremder in een atmosfeer waar *niemand* nog tevreden kan gesteld. 't Is net als met het reizen: vandaag treinen ze naar hier, morgen vliegen ze naar daar... en overmorgen bespreekt men al een plaats in de eerste bemande raket naar Mars! Waarheen zal de pronkerij van de welvaartmens ons nog allemaal leiden?”

Onvergetelijke Koninginnehoftijd!

Grietje Houthoofd was nog geen 20 toe wanneer ze op een concert Henri Cobbaert — neef van Jean-Pierre van 't Media-Center — tegen het lijf liep. Een babbeltje met de charmante Leffingenaar tijdens de pauze, bleek voldoende om alle stoppen te doen doorslaan. Bij deze schreed Grietje in de kortste keren als bruid ter Slijpekerk.

Het kwam goed uit, want Henri Cobbaert leek de geknipe man voor het bedrijf van vader Houthoofd, dat zich in die dagen vooral op appartementenbouw richtte. Jammergenoeg lagen twee feiten aan de basis van een radicale ommezwaai. Op zijn 32ste werd Henri Cobbaert slachtoffer van een auto-ongeval. In zijn recht zijnde, hield hij er toch een ziekelijke toestand aan over. Anderzijds stuikte de appartementenverkoop in mekaar. Het was voor het echtpaar Cobbaert-Houthoofd derhalve uitkijken naar een equivalente broodwinning...

Het werd het Oostendse *Koninginnehof*, imposant eiland van groen in het Maria-Hendrikapark. „Vrienden raadden ons de overname af omdat de zaak twee faillissementen achter de rug had. Henri en ikzelf waren evenwel zodanig gemotiveerd dat we daar geen oren naar hadden. We wilden in de kortste keren de totaal verwaarloosde boel weer opklaren.”

In 't voorjaar 1972 kon de ouverture niet chiquer. De plaatselijke en nationale pers lieten zich de weelderige hormard-tafel smaken in het bijzijn van de toenmalige fine fleur van de Vlaamse showwereld: Will Tura, Marva, Jimmy Frey, Micha Mara, Bob Benny, Eric Marijsse en de onvergetelijke Ann Christie. De *pedalo's* waarmee men op de parkwaters kon peddelvaren droegen trouwens elk een artiestennaam!

'Boemste' van een crème voor 50 frank

't Oostendse Koninginnehof is ook vandaag nog altijd een begrip voor al wie van rust en peis houdt. Bij zonnebrand kan men lommerplekjes opzoeken, schuilen wanneer de zeewind wat al te gortig doet... en naar de gelagzaal vluchten wanneer tante Clara haar hemelsluizen wagenwijd openzet. Bejaardenhelpers, dierenliefhebbers en moeders met kinderen: iedereen wil een beste biertje, een stevige pannekoek... of een *hemelste boemste* van een ijscoupe voor 50 frank!

— **Niets dan goede herinneringen?**

— **Grietje Houthoofd:** „Het heeft wel vijf jaar geduurd vooraleer we van positieve resultaten konden spreken. Ikzelf ben er maar tenvolle in gekomen toen, op mijn aanzeggen, werd gestart met

een self-service. Omdat ik deze dienst ook speciaal aantrok, kwam ik automatisch dichterbij de mensen te staan. Contact dat mij inzonder lag. Doordat Henri in 1980 is gestorven, heb ik dan nog 12 jaar helemaal alleen het Koninginnehof gerund.”

— **Zit er meer in het Koninginnehof?**

— **Grietje Houthoofd:** „Ik denk van wel, maar dan moet het Koninginnehof niet gerund worden door één persoon, maar wel door een groep. Er was een tijd dat ook de Thermen lager scoorden. Welnu, met een betere — zeg maar financieel sterkere fond — moeten zelfs de hoogste tonen van Helmut Lotti zich schalmennd koesteren vanuit het majestueuze groeneiland van het Maria-Hendrikapark!”

Het ja-woord van een weduwe

Eenmaal internaat... altijd welgemanierd. Dat tekent ten volle Grietje Houthoofd, die zich in een toevallige kwaadheid nog altijd weet te beheersen. „Schelden doe ik nooit”, zegt ze, „en mijn kwaadheid duurt nooit lang.” De diplomaat heel diep in haar is altijd bereid alles in de minne te regelen.

— **Hoe staat het met de rechten van de vrouw?**

— **Grietje Houthoofd:** „Waardering vanwege het andere geslacht lijkt mij op het

eerste zicht niet altijd zo evident. Ik heb de indruk dat de mannen vandaag heel wat minder respect opbrengen voor de vrouw. Je voelt dat aan bij jongere dames, waar de werkelijkheid schril afsteekt bij de rozegeur en manschijn die dagelijks van de tv-schermen afdruipt... en waar de *femme fatale* uiteindelijk niets meer dan een wegwerppleziertje blijkt te zijn.”

Liefhebben geen alleenrecht van jongeren!

— **Hertrouwen, een moeilijke stap als weduwe?**

— **Grietje Houthoofd:** „Ja en neen... Ja, omdat ik me uiteindelijk nog altijd vertroeteld weet door twee dochters en een kleinzoon. Neen, omdat ik toch 13 jaar alléén ben geweest... en ik weer zin heb op een normaal leven. Je hunkert naar een liefde die zich weliswaar anders uit dan in je jonge jaren, maar daarom niet minder passioneel *samen* zijn en *samen* genieten betracht.”

— **Twee mensen vinden mekaar?**

— **Grietje Houthoofd:** „Wé zijn niet zo maar hals-overkop getrouwd. Ik kende de vroegere BBL-directeur,

Cyrille Vanden Bossche, nog uit de tijd dat ik met Henri het Koninginnehof runde. Een viertal jaar geleden kreeg ons beider vriendschap de gelegenheid hechter en inniger te worden, wat vorig jaar resulteerde in een huwelijk dat in het kerkje van Mariakerke werd ingezegend.”

— **Hoe vertaalt liefde zich op oudere leeftijd?**

— **Grietje Houthoofd:** „Heel eenvoudig in wederzijds respect dat men mekaar betuigt en de vriendelijkheid en zachtheid die van beide kanten uitgaat. Wat mezelf betreft, verheug ik me uitermate in de vrijheid die mij gegund wordt. Ik voel me geenszins geremd en al wat ik doe is goed. Indien er meer mannen zouden zijn zoals Cyrille dan zouden er heel wat meer gelukkige gezinnen zijn!”

— **Wat lijkt Koninginnehof ver weg vandaag?**

— **Grietje Houthoofd:** „Eigenlijk niet... en ik zal altijd Viviane Baillièrre blijven herdenken die 19 jaar het beste van zichzelf gaf voor de goede zaak. Net als kokin, madame Danckaert. Weet je dat men het in die onvergetelijke pannekoekentijd niet meer had over het Koninginnehof... maar wel over het *Vrouweneiland*. In die dagen droeg het zwakke geslacht bij ons de broek. Iets waarover, bij mijn weten, geen enkele klant zich ooit heeft beklaagd. Integendeel!” (Edmond Tourlamain)